

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci žalobce: **D. M.**, zastoupeného Mgr. Janem Lipavským, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č. j. OAM - 266/VL - 07 - K03 - 2008, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 16. 12. 2008, č. j. 52 Az 1/2008 - 36.

**takto:**

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, bylo řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č. j. OAM - 266/VL - 07 - K03 - 2008, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13 a § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), s tím, že nebyly shledány důvody ani pro udělení azylu, ani doplňkové ochrany dle téhož zákona, zastaveno podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu s odkazem na ust. § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 téhož zákona.

Proti tomuto usnesení brojí žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížností, kterou podal osobně u krajského soudu až dne 23. 1. 2009, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 5. 1. 2009. Stěžovatel výslovně uvádí, že kasační stížnost podává v zákonné lhůtě a současně požádal o přiznání odkladného účinku.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice, předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo,

než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout.

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu kasační stížností napadené usnesení bylo doručeno dne 22. 12. 2008 Mgr. Monice Ipserové, advokátce, se sídlem Sladkovského 30, Pardubice, která byla usnesením krajského soudu ze dne 11. 11. 2008, č. j. 52 Az 1/2008 - 33, žalobci ustanovena opatrovnící, a to z důvodu neznámého pobytu žalobce, a jež žalobce zastupovala v řízení o žalobě na základě usnesení krajského soudu ze dne 1. 9. 2008, č. j. 52 Az 1/2008 - 18. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla osobně podána u krajského soudu dne 23. 1. 2009. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

Jak již Nejvyšší správní soud judikoval (k tomu srovnej usnesení ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 130/2004 - 33, publikováno na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), ustanovil-li soud žalobci, jehož pobyt nebyl znám, opatrovníka (§ 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) a jemu doručí rozhodnutí, počíná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) běžet ode dne doručení rozhodnutí opatrovníkovi. Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, že žalobce si později (po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti) rozhodnutí u soudu sám vyzvedl - v daném případě do soudního spisu nahlédl na základě řádně udělené substituční plné moci ze dne 19. 1. 2009 Mgr. Martin Prokop, advokátní koncipient advokátní kanceláře Mgr. Lipavského, a dne 23. 1. 2009 byla podána kasační stížnost (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. Podle citovaného ustanovení kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, neboť se jedná o lhůtu zákonnou.

K tomu se dodává následující: stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě bylo usnesení doručeno ustanovené opatrovníci v pondělí dne 22. 12. 2008 a posledním dnem k podání kasační stížnosti bylo tedy pondělí 5. 1. 2009. Stěžovatel však kasační stížnost podal osobně u krajského soudu teprve dne 23. 1. 2009. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatele.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 22. 12. 2008 ustanovené opatrovnici. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 5. 1. 2009. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadené usnesení krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

O odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval - je stanoven přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl  
předseda senátu